

Несхватање природе кризе, све саме неправилне одлуке, климаве перспективе за евро. Неповољну оцену тандема Меркел-Саркози дао је бивши немачки министар финансија и копредседник странке Левих Оскар Лафонтен. Финансијска тржишта, кривци за дужничку кризу, добила су своје, као и западни политичари који су пали у кабалистичку зависност од њих. При актуалној политици зону евра не чека ништа добро. Ни једна јединствена валута не може да функционише без усаглашене економске, социјалне и фискалне политике.

Нерегулисани банкарски свет Лафонтен пореди са колосалном дужничком машином коју треба зауставити. Треба га потчинити строгим правилима, сломити његову диктатуру. За економију су корисније штедионице од салона за игре на срећу – а управо на њих сада личе финансијска тржишта. И не треба видети корен зла у државној социјалној добротворној делатности. Ирска и Шпанија нису знале за несрећу док нису крахирале њихове банке, подсећа Лафонтен.

Аналитичар Сергеј Гук замолио је Директора Економског института, дописног члана РАН Руслана Гринберга да прокоментарише ове изјаве.

Доминација финансијског сектора у економији, неодговорно кредитирање последњих 20 година, претварање финансијске сфере из слушкиње у господарицу довело је до свега тога. Јасно је да су расли финансијски мехури. Затим је банке морала да спасава држава. А то су огромни дугови, где да се узме новац? Ово Лафонтеново виђење сасвим је исправно.

Меркел и Саркози гуше грчку привреду, између осталог преко дампинговане цене рада у Немачкој, што јој даје предност у поређењу са другим земљама, тврди Лафонтен. Дописни члан РАН Руслан Гринберг одбија да схвати логику бившег министра.

- Мислим да је то чудан прилаз. Ако немачки синдикати не траже више, то је тржишна плата. Он шта хоће, да Немци мање продају? Треба реално гледати на ствари.

У контексту општеевропске слике приходи и тако проблематичних држава катастрофално се смањују, па морају да се узимају све већи кредити. И овај рецепт да се живи на дуг Меркел намерава да наметне другим европским земљама. Уместо предложене штедње ефикаснија је праведна пореска политика: више оптерећења на власнике великог иметка и прихода. И са тим мишљењем Оскара Лафонтена слаже се Руслан Гринберг:

- Слажем се с тим Лафонтеновим ставом. У читавом свету у последњих 20-30 година дошло је до наглог раслојавања. Напредак је био у многостачки. Он је био подгреван кредитом за обичне људе, пошто њихови приходи нису расли. Како би економија радила, 'радио' је систем неодговорног кредитирања. Плодови овог економског раста последњих деценија су припадали само богатима. И у том смислу он је у праву. Неправедне приходе су добијали богати. Кажу да сву сви живели преко могућности. У томе је дубока неистина. У сваком случају, сиромашни ће морати да плате цех. Али желели бисмо да богати плате више, зато што то бар некако ублажава неправду.

Лафонтен указује на два главна извора дуга. Са једне стране банке које би требало поделити на нормалне и шпекулантске. Са друге Меркел-Саркози са њиховим радикалним курсом буџетског мршављења. Сцила и Харибда поред којих треба да лавирају Европљани.

(Глас Русије)